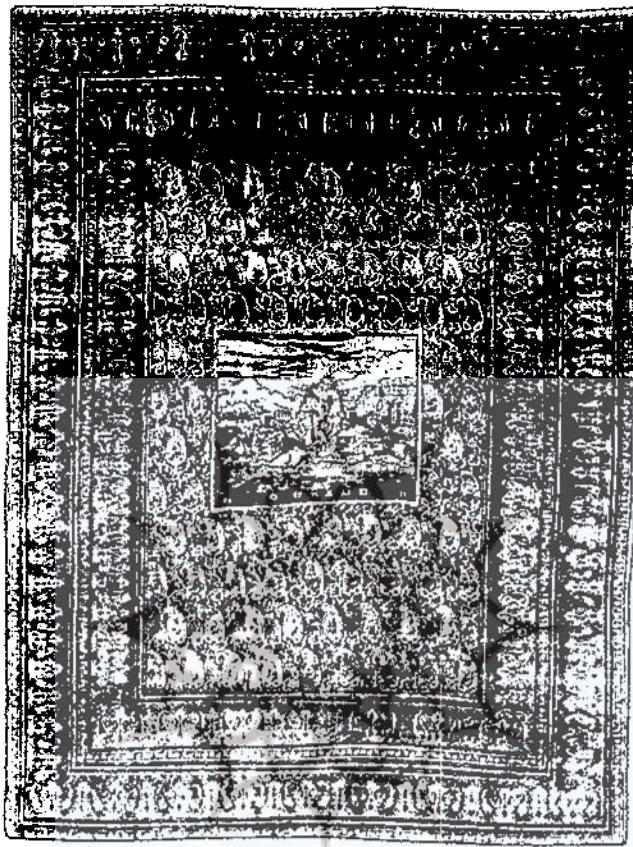

نقش و نگارهای قالی بیرجند

● بهروز وجданی

عضویات علمی پژوهشکده مردم‌شناسی

کیفی فرش‌ها موردنظر نیست.
روستایی دُرخش واقع در ۰۶ کیلومتری شمال شرقی
بیرجند از گذشته تاکنون به بافت فرش‌های زیبا و
مرغوب در سراسر ایران شهرت داشته و نفیس‌ترین
فرش‌های موزه فرش و مجموعه فرش‌های
استان قدس رضوی در این روستا بافته شده است.

فرش‌های درخش دارای ترنجی بزرگ، زیبا و برجسته
است که با ظرافت و دقت بسیار زیاد در متن ساده فرش
که به رنگ قرمز لامپ و تخدی طراحی شده، جلوه
زیادی به این فرش‌ها داده است.

در موزه فرش تهران نیز تعدادی فرش با طرح
محترمات وجود دارد که در روستایی درخش بافته شده و از
لحاظ مرغوبیت و زیبایی منحصر به فرد است. در میان
فرش‌های نفیس کاخ گلستان نیز سه قطعه قالیچه که
در این روستا بافته شده دیده می‌شود که مشخصات
کامل آنها در کتاب «قالی ایران» نوشته سیاوش آزادی
ارائه شده است.

سایکس نیز در کتاب «هشت سال در ایران» درباره
کیفیت فرش‌های درخش می‌نویسد: «در ناحیه درخش
در حدود ۴۵۰ دستگاه قالی دایر است و متأسفانه

به مشهد فرستاده و از آنجا به اسلامبول، مصر و وین
حمل می‌کنند. قیمت یک فرد قالی ممتاز 14×11 متری
با بافت قاین در حدود بیست پوند است.»

در بین مجموعه فرش‌های کاخ گلستان یک قطعه
قالیچه زیبا و نفیس وجود دارد که حدود ۳۰ سال قبل
در قاین بافته شده است. سیاوش آزادی در کتاب «قالی
ایران» درباره این فرش می‌نویسد: «اندازه این قالیچه
 $2\frac{1}{2} \times 1\frac{5}{8}$ متر است. در متن سرمه‌ای فرش یک
نقش تکراری به صورت متقارن بافته شده و چهار پرنده
سفید یک لوزی را تشکیل داده‌اند. در وسط هر لوزی
یک گل بزرگ نقش گردیده که با شاخه‌هایی به شیوهٔ

اسلامی، شکوفه‌ها و برگ‌ها احاطه گردیده‌اند.»

وجود این فرش و نظایر آن که از لحاظ نقش، رنگ،
مرغوبیت و زیبایی در حد بسیار ممتازی ارزیابی شده‌اند
نشانگر این حقیقت است که در گذشته در منطقه قاینات
این هنر در اوج خود بوده است در صورتی که فرش‌های
کوتی این ناحیه در سطح نازلی قرار دارند و به هیچ وجه
با فرش‌های قدیمی قابل مقایسه نیستند. از آنجا که
این مقاله به توصیف طرح‌ها و نقش‌های قالی جنوب

بیرجند یکی از نقاط عمده و قدیمی قالی بافی
ایران است. از مناطق معروف قالی بافی این شهر کویری
که در جنوب خراسان واقع شده می‌توان از: روستاهای

درخش، مود، گسک، نوزاد، سربیشه، بهلگرد، نوغاب،
دستگرد، هندوالان و بیشتر روستاهای منطقه قائنات
نماید.

نام برد. سابقه قالی بافی این منطقه آن طور که از کتاب
جنگی دانان قدیم مانند مقدسی و ابن حوقل بر می‌آید
به هزار سال قبیل و شاید بیشتر برسد. ابواسحاق ابراهیم
اصطخری نیز در کتاب معروف مسالک و ممالک به رواج
کرباس و پلاس و سایر بافته‌ها اشاراتی دارد. شهرستان
قاین نیز که تا چندی قبل جزو یکی از بخش‌های

شهرستان بیرجند به شمار می‌آمد نیز یکی از مناطق
قدیمی قالی بافی جنوب خراسان است. قالی‌های این

منطقه با قدمت دویست ساله زیست‌بخش آستان قدس
رسوی، موزه‌ها و نزد مجموعه داران فرش است.

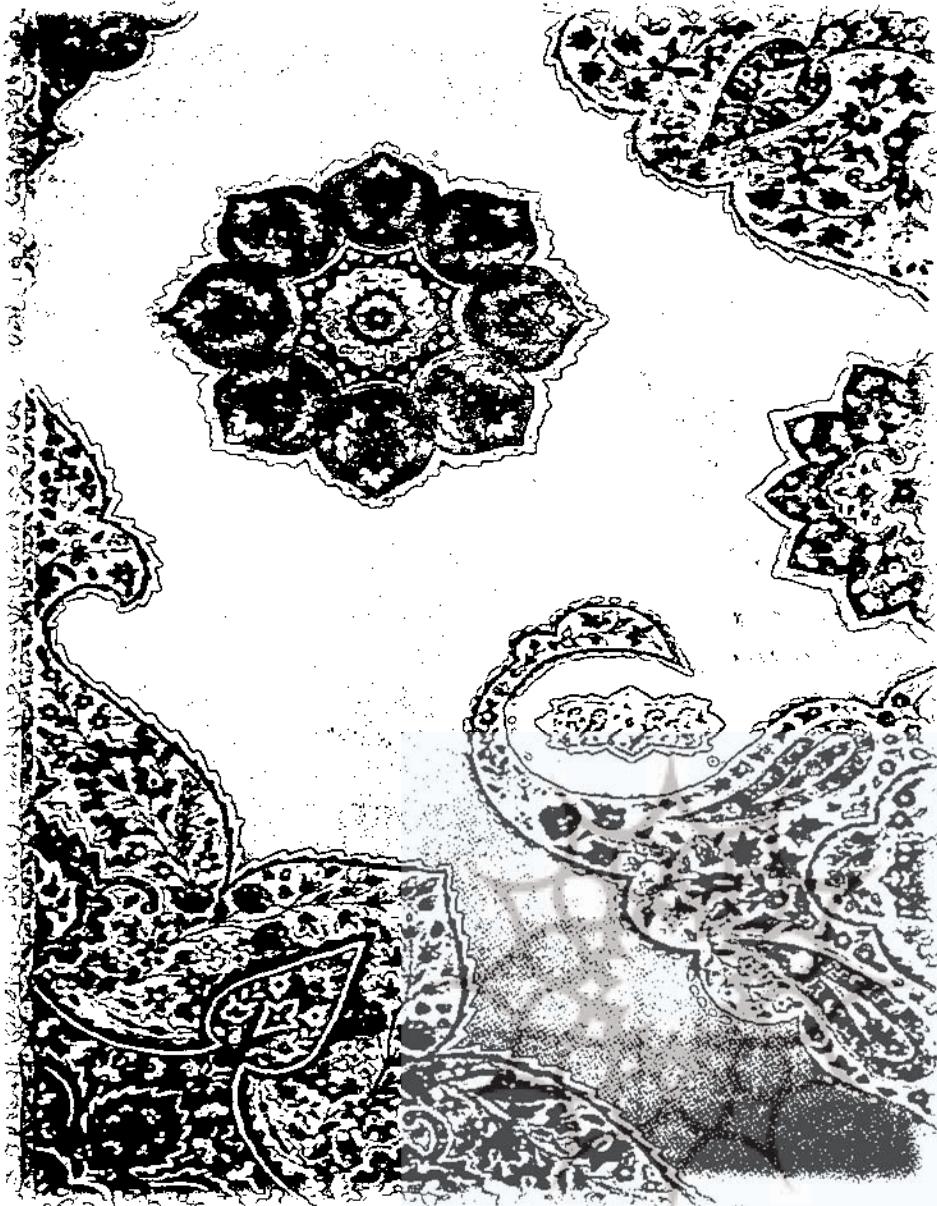
سپرسی سایکس که حدود ۱۰۰ سال قبل از

قاینات دیدن کرده در کتاب «هشت سال در ایران»

درباره قالی‌های قاینات می‌نویسد:

«نقش قالی‌های قاین اکثر گل و بته است که در

کرمان نیز مرسوم است. تجار قالی معمولاً کالای خود را

الف: همراه با گل‌های لوزی شکل که تعداد چهار ماهی یا بزرگ ریز در اطراف آن بافته می‌شوند.
ب: بدون گل لوزی شکل که در قاین و گتاباد رواج دارد.

این طرح بیش از سایر طرح‌ها در جنوب خراسان متداول است و آن را به دو صورت لچک و ترنج و کف ساده (بدون لچک و ترنج) می‌بافند. البته در گذشته نوعی قالی ریزه‌ماهی ترنج دار به نام «پنج متن» در بیرجند بافته می‌شد که در حال حاضر بافته نمی‌شود. ترنج این فرش‌ها لوزی و لچک مثلث قائم‌الزاویه است. زمینه هر یک از متن‌ها از لحاظ رنگ با یکدیگر متفاوت است و این کار برای زیبایی و رنگ‌امیزی بیشتر به کار می‌رود. در این منطقه به این طرح، «ریزه‌ماهی خورشیدی» نیز می‌گویند. ترنج در این طرح به شکل دایره بزرگ و گاهی بیضی است و مانند خورشید شعاع‌هایی دارد که در اصطلاح محلی به آن «کله» می‌گویند. تعداد کله‌ها در اطراف ترنج ۱۶ یا ۲۲ عدد است. هر ترنج در بالا و پایین دارای «سرترنج» است که در اصطلاح محلی به آن «کشکول»، «سماور» و «کله ترنج» می‌گویند.

به اشکال مختلف روی تمام دست‌بافت‌های مردم ایران به بزرگ مردم شرق ایران جلوه کردند. میزان بارندگی در جنوب خراسان بسیار اندک است به این سبب گل، درخت، باغ، چمن، آب و حیوانات آبزی و پرندگان نیز محدود و بسیار بالازش شمرده می‌شوند. هنرمندان و طراحان قالی این منطقه با ذوق و مهارت خاصی این مواهب الهی را روی فرش بافته و به زندگی مردم داخل کرده‌اند. نظر به اهمیت گل و درخت، معمولاً حصار و چهارچوب‌هایی در اطراف نقش‌های گل و گیاه طراحی شده و حاشیه فرش‌ها نیز اهمیت زیادی پیدا کرده است. زمینه بیشتر فرش‌های جنوب خراسان لاکی است و آن را می‌توان یکی دیگر از ویژگی‌های فرش‌های این منطقه دانست. البته فرش‌های «ریزه ماهی» دارای زمینه کرم می‌باشند.

۱- طرح ریزه‌ماهی

این طرح که در سایر مناطق قالی‌بافی ایران به نام‌های «ماهی» و «ماهی درهم» شهرت دارد به دو صورت زیر در این منطقه بافته می‌شوند:

رنگ‌های جوهری جای رنگ‌های نباتی را گرفته و می‌گویند اگرچه در قیمت چندان تفاوت ندارد ولی تهیه رنگ جوهری سهل تر و خالی از زحمت است. البته یکی دو نفر از استادهای معروف قالی‌باف هنوز رنگ‌های نباتی را به کار می‌برند. این تهلوکی نیز که در زیر کوه و درخش سکونت دارند یک قسم قالی نظیر قالیچه‌های ترکمنی می‌بافند که آنها نیز خالی از تعریف نیست. قالی‌های بافته شده در کارگاههای شهر بیرجند در بین سال‌های ۱۳۱۷-۱۳۱۳ هجری شمسی در اوج شهرت خود بوده و از لحاظ زیبایی ترنج، نقوش زمینه، ظرافت و رنگ‌گامیزی در تمام بازارهای اروپایی به ویژه در آلمان غربی از اعتبار و شهرت زیادی برخوردار بوده است. در میان فرش‌های کاخ گلستان یک قطعه فرش نقیس در اندازه $10 \times 8.5 \text{ متر}$ دیده می‌شود که تار و پود از نخ پنبه و پرزهای آن از پشم است. این فرش در سال ۱۲۶۵ قمری در بیرجند بافته شده و شعر زیر روی آن بافته شده است:

به سعی چاکر شاهنشهی امیر قهستان

تمام شود که شود فرش در اطاق گلستان طرح این فرش «بته جقه» به شیوه متداول در جنوب خراسان است. در متن بسیار تیره فرش چند ردیف بته بزرگ بافته شده که سر آنها در هر ردیف به یک سو متوجه شده‌اند. هر بته بین دو بته پایین و بالای خود قرار دارد. بته‌های بزرگ اصلی توسط دو بته کوچک در میان گرفته شده‌اند و بین بته‌ها درخت‌های شکوفه، زیبایی و جلوه زیادی به فرش داده است.

پس از جنگ جهانی دوم متأسفانه فرش‌های بیرجند به سیر نزولی خود از نظر طرح و نقش، رنگ‌گامیزی و مرغوبیت ادامه داده و اعتبار جهانی خود را از دست دادند تا اینکه با تأسیس «شرکت شرق» مجدد احیاء شدند. این شرکت علاوه بر کارگاههای شهری در روستاهای مود و بهلگرد مبادرت به برپایی دارهای قالی کرد و قالی‌هایی که از لحاظ دوام، زیبایی و رنگ‌گامیزی در حد بالایی قرار داشتند تولید و به بازارهای سواست جهان عرضه کرد.

یکی از معتبرترین و قدیمی ترین مناطق قالی‌بافی شهرستان بیرجند روستای «مود» می‌باشد که فرش‌های آن از لحاظ طرح، زیبایی ترنج و دوام از شهرت و اعتبار زیادی برخوردار است. قدمت قالی‌بافی در این روستا به قبل از دوره صفویه می‌رسد. نکشه «زیعی سعدی» مود که در حال حاضر در بیشتر روستاهای بافت‌هایی می‌شوند برای اولین بار توسط یکی از قالی‌بافان ماهر و باذوق این روستا طراحی شده و به نام او شهرت پیدا کرده است. رنگ‌گامیزی قالی‌های مود بسیار زیبا، هم‌آهنگ و سرساز از لطفت و زیبایی است.

چند قطعه فرش لچک ترنج از این روستا در موزه فرش تهران وجود دارد که در ذرازه زیبایترین و نقیس ترین و مرغوب‌ترین فرش‌های این موزه است. طراحان قالی جنوب خراسان در حفظ و اشاعه نمادهای ایرانی تلاش فراوان کرده‌اند، به طور مثال ماه و خورشید به عنوان برجسته ترین عناصر خیر و تاریکی و خشکی به عنوان خطرناک‌ترین عناصر شر همیشه در زندگی ایرانیان قدیم مطرح بوده‌اند، بنابراین عناصر مورد اشاره

جمله منطقه قاینات بافته می شود. آن طور که «سیسیل ادواردز» در کتاب «قالی ایران» آورده این طرح در پنجاه سال قبل در این منطقه رواج نداشته است. نقش های گل و درخت به صورت اشکال لوزی شکل، سراسر زمینه فرش را پر می کنند. فرش های بافته شده با طرح چوشقان در شهرستان بیرون گاهی با لچک و ترنج و گاهی بدون آن بافته می شوند.

۹- طرح افshan

در طرح افshan انواع نقش های گل، برگ، شاخه درختان، خطوط اسلامی، پرندگان و حیوانات به شکل منظم ولی جدا از هم در سراسر زمینه فرش پراکنده شده اند این طرح قادر لچک و ترنج است و در سراسر ایران رواج دارد. گونه های مشخص طرح افshan عبارتند از: افshan اسلامی، افshan شاخه پیچ، افshan حیوان دار، افshan بندی، افshan شکسته و افshan شاه عباسی. نوع ویژه این طرح که در شهرستان بیرون گاهی بافته می شود «هفت رنگ» نام دارد. تمام نقش های این فرش از هفت رنگ تشکیل شده است.

۱۰- طرح اسلامی

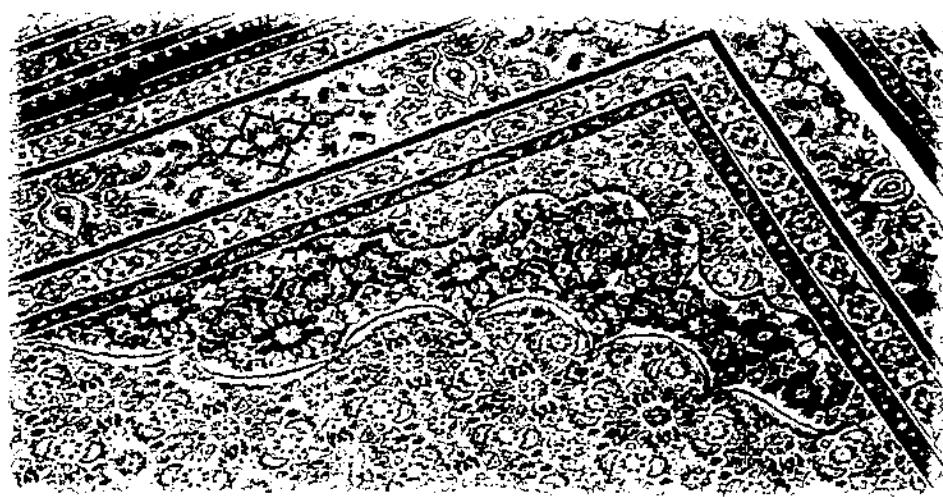
اساس این طرح معمولاً شامل شاخه های خمیده درخت می باشد. گونه های معروف و شاخص طرح اسلامی عبارتند از: اسلامی دهن ازدی، اسلامی شکسته، اسلامی بندی، اسلامی لچک ترنج و اسلامی ماربیچ یا ماری. این طرح احتیاج به نقشه و مهارت در بافتندگی دارد و بدون نظرات دائمی استادکاران ماهر بافت آن بسیار مشکل است. طرح اسلامی در حال حاضر در جنوب خراسان کمتر مرسوم است.

۱۱- طرح لچک و ترنج

یکی از طرح های رایج در سراسر ایران و جنوب خراسان طرح های متفاوت «لچک و ترنج» است. نقش مرکزی این طرح را «ترنج» و نقش های چهارگوشه داخل متن را «لچک» می گویند که معمولاً به آندازه $\frac{1}{2}$ ترنج است. قالی های ترنج دار بیرون گاهند که پیش از جنگ جهانی دوم بافته شده اند از لحاظ ظرافت، زیبایی و رنگ امیزی شهرت و اعتبار زیادی در داخل و خارج از کشور داشتند. نمونه های زیبا و نفیس این طرح که در روستاهای درخش و مود بیرون گاهند بافته شده اند در مجموعه آستان قدس رضوی و موزه فرش تهران و مجموعه های معروف خارج از کشور دیده می شوند.

فرش های لچک ترنج قدیمی روستای درخش دارای ترنج بزرگ و زیبا روی متنی لاکی رنگ می باشد. قالی بافان روستای مود نیز از دیرباز بهترین طرح های لچک و ترنج را به بازارهای داخل و خارج از کشور عرضه کرده اند. در مجموعه فرش های کاخ گلستان و موزه فرش تهران نیز چند قطعه فرش زیبا و بی نظیر با طرح لچک و ترنج وجود دارد که در روستای مود بافته شده اند.

در پایان یادآور می شود که در هیچ یک از مناطق قالی بافی ایران «نقش خورشید» تا این مرتبه جلوه نکرده است. به نظر می رسد شرایط ویژه اقلیمی و خشکی و کم آبی و حضور قوی خورشید در زندگی روزمره مردم باعث رواج این نقش شده باشد.

فرش را زمین حساب کرده و ترنج را خورشید و زمینه بین ترنج و لچک را آسمان که اسب های بالدار در آن در اطراف ترنج خورشیدی حرکت دورانی دارند. در اطراف گل میانی ترنج تعداد ۸ یا ۱۶ اسب بالدار در روی یک دایره در حرکتند.

۵- طرح خشتی

یکی دیگر از طرح های زیبا و دلنشیں قالی شهرستان بیرون آمده «جوچه» می گویند. مرغوب ترین و زیباترین فرش های طرح بته بیرون گذشته در روستای درخش بافته می شده که نمونه های آن که یکی بیش از ۲۵۰ سال قبل بافته شده و نمونه دیگر آن مربوط به ۱۵۰ سال قبل است در کاخ گلستان وجود دارد و سربته ها در این فرش زیبا در هر ریف به یک سو متماطل است.

۶- طرح بته

در تمام مناطق قالی بافی ایران طرح بته در اشکال و اندازه های متفاوت بافته می شوند. طرح های بته قادر لچک و ترنج بوده و در قالی های شهرستان بیرون گاه معمولاً همراه با یک ردیف نقوش ریز کاج در کناره فرش هموار است که در دیگر نقاط ایران مرسوم نیست. به طرح بته در این شهرستان «مرغی» و به بته کوچکی که از بته بزرگ بیرون آمده «جوچه» می گویند. مرغوب ترین و زیباترین فرش های طرح بته بیرون گذشته در گذشته در روستای درخش بافته می شده که نمونه های آن که یکی بیش از ۲۵۰ سال قبل بافته شده و نمونه دیگر آن مربوط به ۱۵۰ سال قبل است در کاخ گلستان وجود دارد و سربته ها در این فرش زیبا در هر ریف به یک سو متماطل است.

۷- طرح ربیعی سعدی

یکی از طرح های اصیل و زیبای شهرستان بیرون گذشته در آن قدمیم، پارچه های اولان خطدار و لباس هایی را که راه راه سفید و سیاه بوده محترمات می گفتند. این طرح اختصاص به شکل خورشید و محبوبیت زیبایی که به آن «کله» می گویند. تعداد کله در این طرح ۱۶ یا ۳۲ است که با «کله» ها در طرح ریزمه ای فرق اساسی دارد. در حال حاضر بهترین فرش های ربیعی سعدی در روستای مود که زادگاه طراح آن است بافته می شود. رنگ زمینه فرش معمولاً لاکی و قرمز روشن است. نقوش گل، برگ و خطوط و طرح های افshan، اسلامی و شاه عباسی در زمینه فرش ربیعی سعدی سبب زیبایی فرش می شوند.

۸- نقش کله اسپی

این طرح به سبب زیبایی و اصالت نقش ها مورد توجه شرکت سهامی فرش منطقه قرار گرفته و در کارگاه های تحت پوشش این شرکت بافته می شود. زمینه فرش به رنگ کرم، خاکی و شکلاتی روشن طراحی و بافته می شود. سرتاسر متن و حاشیه فرش را نقش های گل، برگ و طرح های اسلامی ماری، افshan و شاه عباسی پر می کنند. در لچک این فرش ها علاوه بر نقش های فوق دو ازدها که پشت به یکدیگر کرده اند دیده می شود. مار در آین میترا که از ادیان ایران باستان است نماد زمین و خاک شمرده می شود. وجود ازدها در قسمت لچک نشانگر این است که طراح، این قسمت از